

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1442. usque ad annum 1460

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118324

§. 34. Objurgationes ab eodem Germanis factæ

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66507](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66507)

neæ ad diversos de eadem materia da- Sæcul. XV.
A.C 1457.
tæ, ac præcipue Æneas ad Martinum
Mayer Jurisconsultum, & Archiepiscopi
Moguntini Cancellarium dedit literas,
quibus accuratius Concordatorum con-
ditiones refert, ac demonstrat, Callistum
Papam injuste de earum violatione fuisse
accusatum: Idem quoque argumentum
fusore calamo agitatur Æneas in quodam
tractatu, quem de moribus Nationis Ger-
manæ, de auctoritate Sedis Apostolicæ,
de beneficiis ab ea in Principes Germa-
niæ tam Ecclesiasticos, quam sæculares
collatis, deque ejusdem Germaniæ po-
tentia ac viribus ad eundem Mayerum
anno sequenti scripsit. In eo diluit ra-
tiones objectas, quas Germani ex Con-
stantiensi & Basileensi Conciliis hauserant.
Mentionem quoque facit cujusdam
Pragmaticæ Sanctionis, quæ a non-
nullis Principibus, & Germaniæ Præla-
tis contra voluntatem Imperatoris eo con-
silio confecta est, ut Sedis Apostolicæ au-
thoritas deprimatur. Ita Sylvius.

§. XXXIV.

*Objurgationes ab Ænea Germanis
factæ.*

Præterea Æneas Germanæ Nationi ob-
jicit, quod in sua Sanctione Principes
decreverint, ne quid pecuniarum ad Ro-
manam

Sæcul. XV.

A.C. 1457.

Æneas Sylv.
ep. 387.

manam Curiam deferretur, nec ad illam provocatio fieret, ac præterea statuerint, ut electiones Prælatorum ad Metropolitas referantur, beneficiorum collationes Ordinariis reserventur, simulque annatarum exactiones prohibeantur. Postea conatur demonstrare, quod hæc statuta ingratum, nec satis abominandum Filiae in Matrem animum declarent, atque non modo Sedi Apostolicæ, sed universæ etiam Christianæ Reipublicæ noxia sint, cum Pastoralis officii plenitudinem summo Pontifici eripiant, sedemque Apostolicam inopem, omnique auctoritate destitutam reddant. Hæc tamen diluere Germani haud morabantur, atque inter alia extat quoque responsio (*) quam Jacobus Wimphelingus pro defensione Nationis exarrabat. Senserat autem Pontifex inter alios Germaniæ Prælatos sibi maxime adversantem Joannem Episcopum Herbipolensem, qui etiam Nuncios Apostolicos e suo territorio non tam cedere, quam fugere compulit, uti conquestus est ipse Pontifex datis literis ad Theodoricum Archiepiscopum Moguntinum, qui Joannis Episcopi causam strenue defendit. Ceterum quamvis Æneas Sylvius in vindicanda summi Pontificis

(*) Exstat in tom. 2. rerum German, edit. Fréh.

innocentia omne studium impendisset, haud tamen negari potest, quod in erogandis pecuniis ad bellum sacrum contra Turcas destinatis ingentes abusus irrepperint. Rex enim Castellæ mediam hujus pecuniæ partem sibi in bellum Granatense reservavit, ipsos vero Granatenses ad tributum ignominiosis conditionibus sibi pendendum hoc anno compulit. Insuper Christiernus Rex Daniæ pariter Marino Nuntio Apostolico illulit, atque ex ejusmodi pecuniis partem sibi retinuit, vano usus obtentu, quod sibi pugnandum foret adversus Schismaticos Regnis suis finitimos. Præterea S. Antoninus Carolo VII. Regi Francorum probrat, quod & ipse ad profequendum bellum contra Anglos sacras pecunias abstulerit. Id autem vero haud simile est, cum nec Mayerus Nationi Gallicæ nunquam non infensus, nec ipse Æneas Sylvius, qui parum ob res Neapolitanas, Gallicis favebat, ejusmodi crimen Francis affinxerint. Nil enim aliud Sylvius hanc in rem scriptum reliquit, quam hæc verba: *Cardinalis Avenionensis a Callisto Papa missus in Galliam, ut opem adversus Turcas peteret, collegit eo pacto, indulgente Rege, vim magnam pecuniæ, triremes quatuor construxit ex auro, quod supererat, Callisto autem nihil tradidit. Joannes vero Renati Regis Siciliae filius hanc classem abduxit,*

Secul. XV.

A.C. 1457.

S. Antonin.

tit. 22. cap.

14. §. I.

Comment.

Pii II. lib. 4.

in princ.

Sæcul. XV.

A. C. 1457.

Auct. Anonym. apud Mayer lib. 16

abduxit, ut in regnum Siciliae adversus Ferdinandum proficisceretur. Subjungit alius quidam Scriptor, quod idem Cardinalis per Gallias decimas ex beneficiis, prout eorum reditus olim aestimabantur, exigere voluerit, id vero Franciæ Rex nullatenus permiserit, sed nonnisi juxta normam illo tempore consuetam decimas colligi concesserit.

§. XXXV.

Pax inter Imperatorem, & Hungariæ Regem a Pontifice conciliata.

*Æn. Sylv. epist. 282.**Idem epist. 229. & 239.*

Interea continuato studio ubique exigebantur decimæ; cum vero Pontifex probe cognosceret, ad tuendum Hungariæ Regnum adversus Turcarum conatus summopere necessarium esse, ut pristina revocaretur concordia inter Fridericum Imperatorem, & Ladislaum Hungariæ atque Bohemiæ Regem, inter quos antiquæ contentiones recrudescere videbantur, hinc utrumque Principem ad mutuam concordiam hortabatur, persuasus, facili negotio Turcas debellari posse, si hi duo Principes animis & armis uniti contra Mahometem pugnarent; Quapropter Cardinalem quoque S. Angeli Apostolicum in Germania Legatum literis ad id speciatim datis monuit, ut in hoc negotio